

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/207/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619200987
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5619200987.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadaovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobkyne: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s. r. o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, IČO: 50 361 368, proti žalovanej: Q. I., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. XXX/XX, . V. N. o zaplatenie 469,63 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 11Csp/16/2019-102 zo dňa 16. júla 2019, takto

rozhodol:

I. Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým v zostávajúcej časti žalobu zamietol (výrok II.) a vo výroku o trovách konania (výrok III.) **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č.k. 11Csp/16/2019-102 zo dňa 16. júla 2019 zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi 627,54 eur spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 469,63 eur od 01. 12. 2018 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach po 30,- eur, splatných do 25. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie so zaplatením čo i len jednej splátky, má za následok zrochnosť celého plnenia. V zostávajúcej časti žalobu zamietol a žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 10 %, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že súd prvej inštancie v súlade s ust. § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9. a § 565 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2 vety prvej, § 2 písm. d), g), h), § 9 ods. 1 vety prvej, § 9 ods. 2 písm. j) a § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, t.j. 27.2.2014 v spojení s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., vychádzajúc z čl. 3.11 písm. a) v spojení s čl. 3.12 písm. b) Všeobecných obchodných podmienok I. E. A. rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vyššie uvedenú, a to v pravidelných mesačných splátkach po 30,- eur splatných do 25. dňa toho ktorého mesiaca pod následkom straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v pomere 10 %. Súd prvej vychádzal z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, keď mal preukázané, že právny predchodca žalobcu I. E. A. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili zmluvu o úvere č. 1451857372 zo dňa 27.2.2014, ktorou jej bol poskytnutý úver vo výške 500,- eur. Žalovaná sa zaviazala úver splatiť pravidelnými splátkami po 18,62 eur (60 splátok). Úrokovaná sadzba bola 29,50 % ročne, RPMN 33,84 %, priemerná RPMN 46,30 % a tak sa zaviazala celkove splatiť 958,09 eur s dátumom prvej splátky 25.3.2014 a dátumom konečnej splatnosti

úveru 25.2.2019. Zmluvné strany sa zároveň dohodli na základnom súbore poistenia, pričom v mesačnej splátke úveru vo výške 18,62 eur bolo už zahrnuté aj poistenie. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 4.4.2016 upozornil žalovanú, že ku dňu 4.4.2016 je pohľadávky banky zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti a jej výška predstavuje 261,02 eur. Zároveň ju vyzval na úhradu dlžnej sumy do 15 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy, v opačnom prípade žalovanú poučil o možnom predčasnom splatení úveru. Listom zo dňa 2.5.2016 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že zosplatnil úver, pričom záväzok pozostáva z istiny úveru 469,63 eur, úroku vo výške 157,91 eur a poplatkov za upomienky vo výške 49,65 eur. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 28.12.2018 vyplynulo, že žalovaná zaplatila celkovo 185,13 eur na úver a 28,82 eur na poistenie.

Žalovaná uzavretie zmluvy o úvere a poskytnutie úveru nerozporovala. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že uzatvorila s právnou predchodkyňou zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej čerpala úver vo výške 500,- eur. Žalovaná porušila svoju povinnosť riadne splácať predmetný úver, keď zaplatila len prvých jedenásť splátok. Vzhľadom k tomu, že sa dostala do omeškania s plnením svojej povinnosti, žalobkyni vzniklo právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal úver splatný v plnom rozsahu ku 2. 5. 2016. Žalovaná netvrdila ani nepreukázala, že by si svoju povinnosť splnila riadne a včas, resp. v sume vyššej, ako to vyplýva z listinných dôkazov predložených žalobkyňou, preto súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie uplatnenej dlžnej istiny úveru vo výške 469,63 eur a v časti dlžných úrokov z úveru vyčíslených okamihom mimoriadneho zosplatenia úveru vo výške 157,91 eur, t. j. spolu vo výške 627,54 eur.

Súd prvej inštancie konštatoval, že popri istine má žalobkyňa nárok aj na riadne dojednané úroky z úveru, avšak len do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Zmluvný úrok je odplata za užívanie požičanej sumy, pričom je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, to znamená spolu s istinou. Doba splatnosti zmluvného úroku sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru. Obchodný zákonník rozlišuje splatnosť úrokov v závislosti od splatnosti istiny úveru, od spôsobu splatenia istiny úveru, to znamená jednorazovo alebo v splátkach. Celková suma zmluvných úrokov však musí byť zaplatená najneskôr so zaplatením poslednej splátky úveru. Úroky do vrátenia peňažných prostriedkov je dlžník povinný zaplatiť len v prípade, ak dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Na základe uvedeného zmluvné úroky prislúchali žalobkyni len do doby splatnosti dlhu. V prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru nastáva stav, kedy dlžník nemá taký právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, a teda nie je dôvod ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili iba za stavu oprávnenej držby prostriedkov dlžníkom. Súd preto zamietol žalobu v časti o zaplatenie 29,5 % ročných úrokov z úveru od 03. 05. 2016 do zaplatenia.

Súd prvej inštancie ďalej neuznal opodstatnenosť a dôvodnosť žaloby ani v časti uplatnených poplatkov vo výške 49,65 eur. Predmetná zmluva je nesporne spotrebiteľskou zmluvou, a preto si žalobkyňa mohla účtovať voči žalovanému len také poplatky, o ktorých existencii a výške bol žalovaný vopred oboznámený priamo v spotrebiteľskej zmluve, resp. v listine, ktorá tvorí so zmluvou celok a je podpísaná obidvoma zmluvnými stranami. Pokiaľ sa žalobkyňa odvoláva na Všeobecné obchodné podmienky, resp. Sadzobník poplatkov, súd poukazuje na to, že vo všeobecnosti zmluvné ustanovenia vo vopred pripravovanej formulárovej zmluve, resp. v splete Všeobecných obchodných podmienok, ktoré navyše navodzujú skôr dojem obsahu nepodstatného charakteru, v tejto časti spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, a preto nie sú pre spotrebiteľa záväzné. Preto súd popri istine a úrokov z úveru do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru súd žalobkyni priznal aj zákonné úroky z omeškania tak, ako je to uvedené v prvom výroku tohto rozhodnutia. Žalobkyňa si mohla uplatňovať úroky z omeškania od uplynutia dodatočnej lehoty poskytnutej žalovanej v oznámení o mimoriadnej splatnosti úveru, avšak nakoľko si ich uplatnila od 1. 12. 2018, súd jej v súlade so zásadou viazanosti žaloby návrhom priznal zákonné úroky z omeškania z istiny od 1. 12. 2018 do zaplatenia.

O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 10 %, keď zohľadnil neúspech strany, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky. V prejednávanej veci uplatnené príslušenstvo v podobe 29,5 % ročného úroku z úveru od mimoriadnej splatnosti úveru do zaplatenia nepredstavuje nepatrný neúspech žalobkyne a v konaní vzhľadom na ich výšku ako aj dobu, ktorá uplynula od začiatku ich uplatňovania do podania žaloby, súd nepovažoval za spravodlivé, aby žalobkyňa neznášala dôsledky neúspechu sporu v tejto časti pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Ku dňu rozhodnutia súdu predstavoval celkovo uplatnený nárok žalobkyne sumu 1 132,86 eur, keď uplatnené 29,5 % ročné úroky z úveru zo sumy 469,63 eur od 01. 12. 2018 predstavovali do vyhlásenia rozsudku sumu 86,54 eur. Nakoľko súd žalobkyni priznal sumu 627,54 eur, jej úspech v konaní predstavoval 55 % a neúspech 45 %. Po započítaní úspechu a neúspechu tak žalobkyni súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 10 %.

2. Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, a to v časti výroku, v ktorej súd žalobu zamietol, ako aj v časti výroku o trovách konania.

Vytýkal súdu prvej inštancie, že jeho rozsudok je nepreskúmateľný a arbitrárny, nie je z neho zrejmé, z akého právneho predpisu súd vychádzal, keď konštatoval právny záver, že po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalobca nemá nárok na dohodnuté zmluvné úroky. Zdôraznil, že pokiaľ by sme uvažovali o tom, že otázka nároku na zmluvný úrok po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru má byť zodpovedaná rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obo 143/1998 tak, ako to uvádza vo svojom odôvodnení súd, s týmto záverom sa odvolateľ nestotožňuje, nakoľko ide o rozhodnutie, ktoré nevyhovuje potrebám súčasného právneho stavu, keďže po jeho vydaní došlo k vstupu SR do EÚ a následne k implementácii relevantných smerníc do nášho právneho poriadku. Poukázal na to, že úroky z úveru sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy a predstavujú cenu úveru. Dlužník je povinný platiť úroky od okamihu reálneho poskytnutia peňazí do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní. Na povinnosť platiť úroky z úveru nemá podľa odvolateľa vplyv zosplatenie úveru. Táto povinnosť zásadne trvá dočasu reálneho vrátenia poskytnutého úveru. Odvolateľ v tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia súdov SR podporujúcich tento názor odvolateľa. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne, aby žalobe vyhovel v celom rozsahu a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

3. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila žalovaná, ktorá v odvolaní uviedla, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Je si vedomá svojho dlhu tak, ako o ňom rozhodol okresný súd. Tento dlh chce žalobcovi aj vrátiť, no je schopná ho vracať len v splátkach, ako to zistil aj súd prvej inštancie. Navrhla preto rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutých častiach potvrdiť ako vecne správny.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa ust. § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario rozhodnutie vo veci samej, t.j. vo výroku, ktorým v zostávajúcej časti žalobu zamietol (výrok II.) a v závislom výroku o trovách konania (výrok III.) potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

5. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v potrebnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

6. Podľa ust. § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

7. V zmysle ust. § 363 CSP, odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

8. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

9. Podľa § 373 ods. 1 vety druhej CSP, sú nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

10. Zákonná koncentrácia konania sa prirodzene uplatňuje aj v opravných konaniach. Lehota na podanie odvolania neohraničuje len samotné podanie odvolania (t.j. iniciovanie opravného prostriedku), ale aj vymedzenie programu odvolacieho konania (určene rozsahu, v akom sa rozhodnutie napáda) a argumentáciu tvrdenej vadnosti rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo. Po uplynutí lehoty na podanie odvolania tak nemožno rozširovať ani meniť odvolacie dôvody, ani navrhované dôkazy.

11. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia mal preukázať, že okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 627,54 eur s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 469,63 eur od 1.12.2018 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach

po 30,- eur, splatných do 25. dňa toho ktorého mesiaca počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškaním so zaplatením čo i len jednej splátky, má za následok zročnosť celého plnenia. V zostávajúcej časti žalobu zamietol a žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 10 %, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. S prihliadnutím na dôvody uvedené v napadnutom rozhodnutí, t.j. pre absenciu náležitosti uvedených v ust. § 9 ods. 2 písm. j) a § 2 písm. d) súd prvej inštancie konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého spotrebiteľského úveru v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Tak ako konštatoval súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí, právny predchodca žalobcu (Poštová banka a.s.) poskytla na základe zmluvy dňa 27.2.2014 ako veriteľ žalovanej ako dlžníčke spotrebiteľský úver vo výške 500,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť pravidelnými splátkami po 18,62 eur pri úrokovej sadzbe 29,50 % ročne, RPMN 33,84 % ročne, priemernej RPMN 46,30 % a tak sa zaviazala zaplatiť celkovo 958,09 eur. Žalovaná ku dňu 18.12.2018 zaplatila celkovo 185,13 eur na úver a 28,82 eur na poistenie. Vzhľadom k tomu, že sa dostala do omeškania s plnením svojej povinnosti, žalobca využil svoje právo a vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa úver stal splatný v plnom rozsahu. Žalovaná v konaní netvrdila ani nepreukázala, že by si svoju povinnosť splnila riadne a včas, preto súd žalobe v časti o zaplatenie uplatnenej dlžnej istiny úveru vo výške 469,63 eur a v časti dlžných úrokov z úveru vyčíslených okamihom mimoriadneho zosplatenia úveru vo výške 157,91 eur, t.j. spolu vo výške 627,54 eur. V tomto zistení odvolací súd nezistil žiadne pochybenie.

13. Odvolací súd zhodne so súdom inštancie zastáva právny záver, a preto konštatuje, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď tento rozhodol tak, že popri istine má žalobkyňa nárok len na riadne dojednané úroky z úveru, avšak len do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Zmluvný úrok tak, ako uvádza aj odvolateľ, je odplata za užívanie požičanej sumy, no tento je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky spolu s istinou. Doba splatnosti zmluvného úroku sa zhoduje s dobou splatnosti úveru, a preto pokiaľ žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, nastal stav, kedy dlžník nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, a teda nie je dôvod ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili iba za stavu oprávnenej držby prostriedkov dlžníkom. Pokiaľ tieto prostriedky aj naďalej dlžník zadržáva, na uvedené už platia iné právne inštitúty, o ktorých žalobca vie, a preto odvolací súd nemohol prisvedčiť argumentom, na ktorých založil svoje odvolanie, nakoľko v rozhodnutí nezistil žiadne pochybenie. Z uvedeného je zrejmé, že sa jedná o zjavné pochybenie odvolateľa pri formulovaní odvolacích návrhov, ktoré nie sú dôvodné, a preto takýmto právnym záverom, aké vyvodil odvolateľ, nemôže súd poskytnúť právnu ochranu.

14. Odvolací súd v danej veci podrobil prieskumu aj tie skutočnosti, na ktoré je povinný prihliadať z úradnej povinnosti (§ 3782 ods. 2 CSP), aj keď tieto neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené, no odvolací súd konštatuje, že žiadne takéto pochybenie nezistil, a preto rozhodnutie potvrdil ako vecne správne.

15. Odvolací súd potvrdil aj závislý výrok o trovách prvoinštančného konania (výrok III.), ktorý plne zodpovedá procesnému úspechu strán a vzniknutej situácii v konaní, ako aj zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania potom rozhodol krajský súd v súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že žalovanej ako úspešnej procesnej strane nepriznal nárok na ich náhradu, pretože z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalovanej v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

17. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou

a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)